

Z kárné praxe

Je kárným proviněním, jestliže advokát jedná přímo s protistranou, zastoupenou advokátem, bez jeho předchozího souhlasu, a navíc s odůvodněním, že nepředložil plnou moc.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise ČAK sp. zn. K 93/2014 ze dne 10. 2. 2015

Kárně obviněná JUDr. Z. T., advokátka, se dopustila kárného provinění spočívajícího v tom, že ačkoliv ji, jako právní zástupkyni A. B. ve věci smluvního vypořádání nároků z pracovního poměru vůči C. D., dne 18. 4. 2014 oznámil advokát JUDr. D. K. převzetí právního zastoupení C. D. v této věci, a poté s ní v zastoupení C. D. vedl písemná jednání,

tak e-mailem dne 25. 4. 2014 v 10.39 hodin bez předchozího souhlasu JUDr. D. K. oslovila přímo C. D., jemuž zaslala návrh dohody o narovnání, o čemž ani neinformovala JUDr. D. K., se kterým tak odmítla jednat, když navíc z předchozích jednání, která s ním vedla, bylo zřejmé, že JUDr. D. K. nebude s obsahem dohody souhlasit, to vše s odůvodněním, že JUDr. D. K. kárně obviněné nepředložil plnou moc k zastupování C. D.,

tedy

při výkonu advokacie nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržovala pravidla profesionální etiky ukládající jí:

- povinnost všeobecně poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu;
- povinnost nejednat přímo s osobou, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, je-li tato osoba zastoupena advokátem, bez předchozího souhlasu tohoto advokáta, ani neodmítnout s tímto advokátem jednat,

čímž porušila

ust. § 17 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 Pravidel profesionální etiky.

I. Kárně obviněné se podle ust. § 32 odst. 3 písm. a) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ukládá kárné opatření – **napomenutí**.

II. Kárně obviněná je povinna zaplatit České advokátní komoře částku 8 000 Kč jako náhradu nákladů kárného řízení.

III. Náklady jsou splatné do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet České advokátní komory.

Z odůvodnění:

1. Kárně obviněná je advokátkou zapsanou v seznamu vedeném Českou advokátní komorou ode dne 29. 3. 1994.

2. JUDr. D. K. je advokátem zapsaným v seznamu vedeném Českou advokátní komorou ode dne 1. 7. 1990.

3. Kárný žalobce v kárné žalobě uvedl, že na podzim roku 2013 kárně obviněná převzala právní zastoupení A. B. ve věci vypořádání nároků z pracovního poměru vůči jeho zaměstnavateli C. D., a to z titulu neproplácení přesčasových hodin a příplatků za práci v noci, sobotu, neděli a o svátcích a náhrady škody údajně způsobené nemoci z povolání. Dne 17. 4. 2014 (v podvečerních hodinách) převzal JUDr. D. K.

v této věci právní zastoupení C. D. Ještě téhož dne večer se JUDr. D. K. pokoušel telefonicky spojit s kárně obviněnou, avšak neúspěšně. Za tohoto stavu ji proto téhož dne zaslal SMS, ve které ji sdělil, že převzal právní zastoupení C. D. a jeho manželky. Následujícího dne, tj. dne 18. 4. 2014, se s kárně obviněnou telefonicky zkontaktoval a dohodl se s ní na tom, že se k požadavkům jejího klienta vyjádří během příštího týdne. JUDr. D. K. jako právní zástupce C. D. vedl s kárně obviněnou poměrně obsáhlou e-mailovou korespondenci, v níž si oba advokáti v zastoupení svých klientů ujasňovali svá stanoviska. Kárně obviněná zaslala veškeré e-maily adresované JUDr. D. K. taktéž jeho klientovi C. D. na vědomí.

4. V době, kdy JUDr. D. K. zastupoval C. D. v předmětné věci, kárně obviněná bez jeho vědomí a souhlasu opakovaně komunikovala s C. D. telefonicky, e-mailem, formou SMS a osobně, čímž docílila toho, že C. D. z obavy před případným trestním stíháním a oznámením věci na inspektorát bezpečnosti práce zaplatil jejímu klientovi jako odškodnění za údajnou nemoc z povolání částku 300 000 Kč.

5. V ranních hodinách dne 25. 4. 2014 JUDr. D. K. požádal kárně obviněnou e-mailem o zaslání návrhu dohody uzavřené mezi C. D. a A. B., avšak kárně obviněná mu tento návrh nezaslala. Ještě téhož dne se pokusila při osobním jednání s C. D. přimět C. D. k podpisu dohody, což však C. D. odmítl, přičemž o konání této schůzky informoval JUDr. D. K. až následně. Při této schůzce předal C. D. klientovi kárně obviněné částku 216 000 Kč jako částečné plnění za jím tvrzené nároky. Na příjmovém dokladu pak kárně obviněná uvedla, že se jedná o dar.

6. Na e-mailovou žádost JUDr. D. K. ze dne 28. 4. 2014 o vysvětlení chování kárně obviněné dne 25. 4. 2014 reagovala kárně obviněná tak, že s JUDr. D. K. doposud komunikovala omylem. Poté s ním ukončila komunikaci.

7. Takto popsany skutkový stav kárný žalobce zjistil zejména ze stížnosti JUDr. D. K. ze dne 15. 5. 2014 (č. l. 5) doručené na ČAK dne 19. 5. 2014. Dlužno poznamenat, že JUDr. D. K. v závěru své stížnosti uvedl, že jeho klient pod vlivem jednání kárně obviněné zaplatil jejímu klientovi celkem 430 000 Kč, když důvodnost úhrady částky 300 000 Kč jako odškodnění za údajnou nemoc je přinejmenším velmi sporná.

8. Kárně obviněná se ke stížnosti vyjádřila dopisem ze dne 9. 6. 2014 (č. l. 9-11) doručeným na ČAK dne 12. 6. 2014. Ve svém vyjádření potvrdila, že převzala právní zastoupení A. B. v jeho sporu s C. D., přičemž podrobně zdůvodnila, proč má za to, že požadavky jejího klienta jsou po právu.

9. Kárně obviněná dále uvedla, že z kolegiální slušnosti JUDr. D. K. odpovídala na jeho e-mailem kladené dotazy. Jeho námitky, které vznášel ve snaze zlehčit poškození zdraví jejího klienta, se snažila vyvrátit. Když JUDr. D. K. svými dopisy ze dne 22. 4. 2014, 23. 4. 2014 a 25. 4. 2014 nereagoval na věcná fakta, která jeho klientovi předestřela svým dopisem ze dne 9. 4. 2014, a zejména proto, že ji JUDr. D. K. nepředložil plnou moc, kterou mu měl udělit C. D., kárně obviněná dále jednala již bez něho. Kárně obviněná potvrdila, že svému klientovi vypracovala návrh dohody o narovnání a ukončení pracovního poměru, který dne 25. 4. 2014 v 10.39 hodin zaslala e-mailem již jen C. D.

10. Ve svém vyjádření kárně obviněná na několika místech zdůraznila, že ji JUDr. D. K. nepředložil plnou moc. Z toho

dovodila, že ji ani nemá, a proto na pokyn svého klienta s ním ukončila komunikaci.

11. Podle kárného žalobce kárně obviněná svým jednáním porušila povinnosti advokáta stanovené v § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 Pravidel profesijní etiky, a to závažně ve smyslu § 32 odst. 2 zákona o advokacii. Její obhajoba, že povinnosti JUDr. D. K. bylo předložit jí plnou moc, kterou mu udělil C. D., je ryze účelová a navíc v rozporu s ustálenou právní praxí. Kárný žalobce poukázal na komentář k pravidlům profesijní etiky (BA, zvláštní číslo, listopad 1996, str. 40), ve kterém autor uvádí, že „advokáti se ve vzájemném styku zejména zdrží vzájemného vyžadování plných mocí svých klientů...kdyby byla podobná formalistická jednání mezi advokáty přípustná, byl by účel pravidla o zákazu obcházení advokáta jiné strany zcela zmařen“.

12. Kárně obviněná se ke stížnosti vyjádřila dopisem ze dne 9. 6. 2014 (doručeným ČAK dne 12. 6. 2014) a dále dopisem ze dne 9. 2. 2015, doručeným na jednání kárného senátu dne 10. 2. 2015. Ve svých vyjádřeních uvedla, že podle jejího právního názoru ji kolega JUDr. D. K. měl předložit písemnou plnou moc, protože to je základní povinnost řádného advokáta, přičemž v této souvislosti poukázala zejména na ust. § 2439 zák. č. 89/2012 Sb. Pokud odpovídala na e-mailovou komunikaci JUDr. D. K., činila tak jen z kolegiální slušnosti. Po poradě s klientem, který ji ujistil, že mu nebude vadit, když s JUDr. D. K. nebude jednat, přestala s ním komunikovat. Návrh dohody o narovnání, který vypracovala, pak dne 25. 4. 2014 v 10.39 hod. zaslala e-mailem již jen panu C. D. Pokud je jí známo, nebyl podepsán a strany bez její účasti uzavřely velmi krátkou dohodu o ukončení pracovního poměru.

13. Na ústním jednání konaném dne 13. 2. 2015 od 14.00 hodin kárný žalobce přečetl kárnou žalobu a uvedl, že trvá na jejím projednání, přičemž také odkázal na její písemné vyhotovení.

14. Kárně obviněná na ústním jednání uvedla, že s kárnou žalobou nesouhlasí, a pokud se jedná o konkrétní důvody, odkázala na svá písemná vyjádření. K důkazu předložila kopii dopisu ze dne 9. 4. 2014, adresovaného C. D., kopii dopisu z 22. 4. 2014 adresovanou JUDr. D. K., advokátovi, kopii e-mailu z 23. 4. 2014 adresovanou advokátu JUDr. D. K., s přílohou. Dále předložila kopii dopisu z 15. 4. 2014 adresovanou dvěma osobám a k tomu uvedla, že se jedná o osoby odpovědné za živnost zaměstnavatele C. D. Dále předložila dodejku ze dne 14. 4. 2014 adresovanou C. D., a dodejku z téhož data, adresovanou manželce C. D.

15. Dále kárně obviněná uvedla, že JUDr. D. K. se přihlásil pouze k tomu, že zastupuje C. D., a nikoli jeho manželku a další dvě osoby. V případě osob, které advokát JUDr. D. K. nezastupoval, se jednalo o osoby odpovědné za výkon živnosti C. D. dle živnostenského rejstříku. Při komunikaci kárně obviněná s manželkou C. D. používala jediný e-mail, který firma C. D. měla. Vše posílala i JUDr. D. K., a to až do doby, kdy se vůči ní ohradil, že jej nemá úkolovat. Poté tedy kárně obviněná sepsala předmětnou dohodu o narovnání a poslala pouze na e-mailovou adresu C. D., bylo to 25. 4. 2014 v 9.30 hod. Kárně obviněná dále citovala e-mail JUDr. D. K. z 25. 4. 2014, v 8.56 hod., který založila k důkazu. Dále uvedla, že pokud se jedná o JUDr. D. K., tak na jeho klienta nikdo netlačil, aby uzavřel dohodu o narovnání. JUDr. D. K.

ve svém e-mailu z 24. 4. 2014 sděluje, že pro jeho klienta je přijatelná částka 430 000 Kč. Dále kárně obviněná citovala e-mail ze dne 24. 4. 2014 adresovaný JUDr. D. K. a odeslaný v 18.11 hod. a ze dne 25. 4. 2014 odeslaný v 6.53 hod. Kárně obviněná k návrhu na doplnění dokazování uvedla, že navrhl, aby zde bylo citováno vše, dle čeho se kárně obviněná měla chovat nečestně. Dále navrhla výslech pana A. B.

16. Ke svým osobním a majetkovým poměrům kárně obviněná uvedla, že vlastní ideální polovinu RD s pozemkem ve Velké Bíteši, ve kterém bydlí, má vyživovací povinnost ke svému býv. manželovi, nevlastní žádný automobil, dále vlastní polovinu zemědělské usedlosti.

17. Kárný senát následně provedl tyto listinné důkazy, které byly založeny ve spisu, či případně předloženy kárně obviněnou na ústním jednání, celkem 38 listin, zčásti zmíněných v tomto odůvodnění.

18. Všechny ostatní návrhy na dokazování, včetně výslechu svědka pana A. B., kárný senát zamítl pro nadbytečnost, zejména s ohledem na to, že kárně obviněná nepopírala, že jednala přímo s C. D., i když jí bylo známo, že má v předmětné věci týkající se jejího klienta A. B. právního zástupce JUDr. D. K.

19. Kárný žalobce ve své závěrečné řeči navrhl, aby kárný senát rozhodl, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění dle kárné žaloby a jako kárné opatření jí bylo uloženo napomenutí.

20. Kárně obviněná uvedla, že svého prohřešku lituje a že se to již vícekrát nebude opakovat a pokud by to šlo vzít zpátky, vezme to zpět.

21. Z provedených důkazů vyplynulo, že kárná žaloba je po právu. Kárně obviněná, která je advokátkou, skutečně sepsala předmětnou dohodu o narovnání mezi jejím klientem A. B. a C. D. a následně ji e-mailem poslala pouze C. D., klientu advokáta JUDr. D. K., a nikoli i JUDr. D. K., přestože předtím s JUDr. D. K. v této věci poměrně obsáhle komunikovala, přičemž kopie zaslala i C. D. Kárně obviněná tuto skutečnost vůbec nepopírala a zpočátku zastávala názor, že její postup byl správný a JUDr. D. K. jí měl předložit písemnou plnou moc, která jej opravňovala k zastupování C. D. ve věci proti jejímu klientu A. B.

Nicméně takový postup kárně obviněné je evidentním porušením povinnosti advokáta stanovených v ust. § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 (dle kterého platí: „Advokát je všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.“) a ve spojení s čl. 11 odst. 1 Pravidel profesijní etiky (dle kterého platí: „Je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nesmí s ní advokát jednat přímo bez předchozího souhlasu advokáta, který ji zastupuje, ani odmítnout s tímto advokátem jednat.“). Kárný senát se v tomto ohledu ztotožnil i s komentářem k pravidlům profesijní etiky (Bulletin advokacie, zvláštní číslo, listopad 1996, str. 40), ve kterém je uvedeno, že „advokáti se ve vzájemném styku zejména zdrží vzájemného vyžadování plných mocí svých klientů...kdyby byla podobná formalistická jednání mezi advokáty přípustná, byl by účel pravidla o zákazu obcházení advokáta jiné strany zcela zmařen“.

Skutečně existuje mnoho situací, kdy klient pověří advokáta zastupováním, zejména při vyjednávání, a písemnou plnou moc neudělí, popřípadě ji udělí až později, když má dojít k písemnému úkonu, který má advokát učinit jménem klienta. Z pohledu odpovědnosti advokáta vůči jeho klientu je sice možná

praktické žádat svého klienta, aby mu udělil písemnou plnou moc k jednání, například z důvodu přesného vymezení rozsahu mandátu a tím i vyloučení případné odpovědnosti advokáta za záležitosti, které do jeho mandátu nespádají. Nicméně advokáta protistrany se tento vztah přímo netýká a není žádného důvodu, aby do něj zasahoval požadavkem na předložení plné moci. Zcela postačí, když advokát protistrany svému kolegovi sdělí, že určitou protistranu zastupuje a z okolností případu neplyne, že by tomu tak nemělo být. Jedině pokud by z okolností případu plynul opak, že advokát protistranu nezastupuje, tak by bylo na místě tuto skutečnost vyjasnit.

V daném případě však z provedených důkazů a i přednesů kárně obviněné plyne, že kárně obviněné bylo zřejmé, že JUDr. D. K. skutečně C. D. zastupuje. Plyne to nejen z jeho sdělení, ale i z toho, že C. D. tuto skutečnost neodmítl při e-mailové komunikaci mezi kárně obviněnou a JUDr. D. K., která byla C. D. zaslána v kopii. Z tohoto důvodu kárný senát dospěl k závěru, že se kárně obviněná kárně provinila tak, jak bylo uvedeno v kárné žalobě.

22. Pokud se jedná o kárné opatření, tak kárný senát, ostatně shodně jako kárný žalobce při své závěrečné řeči, přihlédl k tomu, že kárně obviněná si při ústním jednání své kárné provinění uvědomila a projevila nad případem opravdovou lítost. Proto kárný senát na návrh kárného žalobce uložil kárné opatření ve formě napomenutí ve smyslu ust. § 32 odst. 3 písm. a) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, které se mu vzhledem ke všem okolnostem případu jeví jako dostatečné.

23. Pokud se jedná o náklady kárného řízení, kárně obviněná byla shledána kárně vinnou a byla ji proto uložena náhrada těchto nákladů v paušální výši 8 000 Kč ve smyslu ust. § 33a odst. 2 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve spojení s čl. I usnesení představenstva ČAK č. 2/1999 ve znění usnesení č. 2/2014, a to vzhledem k tomu, že kárné řízení bylo zahájeno žalobou ze dne 27. 9. 2014, tedy po účinnosti novely usnesení č. 2/2014, která paušální náhradu nákladů kárného řízení zvýšila na 8 000 Kč.

✚ Připravil JUDr. JAN SYKA,
vedoucí oddělení pro věci kárné ČAK.